

Sygn. akt IV Ka 75/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Ireneusz Grodek

Protokolant Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim del. do Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim- Tomasz Retyka

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2014 roku

sprawy **G. G.**

oskarżonego z art. 178 a § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 18 grudnia 2013 roku sygn. akt II K 821/13

na podstawie art. 437 § 1 kpk i art. 438 pkt 4 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw, art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż** zakres obowiązywania orzeczonego w punkcie 2 zakazu kierowania rowerów ogranicza do dróg publicznych, stref ruchu oraz stref zamieszkania;

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części;

zwalnia ukaranego od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 75 / 14

UZASADNIENIE

G. G. oskarżony został o to, że w dniu 5 sierpnia 2013 r. około godz. 16.00 w miejscowości G., na ul. (...), na wysokości posesji nr (...), poruszał się po drodze publicznej jako kierujący pojazdem nie mechanicznym – rowerem, znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością alkoholu w wydychanym powietrzu prowadzącą o godz. 16.04 do stężenia na poziomie 0,44 mg / l alkoholu w wydychanym powietrzu i o godz. 16.36 do stężenia na poziomie 0,40 mg / l, czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, tj. o czyn z art. 178a § 2 kk.

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie II I 821 / 13 Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. min.:

1. G. G. uznał za winnego zarzuconego czynu przyjmując, iż wyczerpuje on dyspozycję art. 87 § 1a kw i za czyn ten na podstawie art. 87 § 1a kw wymierzył mu karę grzywny w kwocie 300 złotych;
2. na podstawie art. 87 § 4 kw orzekł wobec G. G. zakaz jazdy rowerami w strefie ruchu lądowego na okres 6 miesięcy.

Powyższy wyrok w części dotyczącej środka karnego orzeczonego w punkcie 2. zaskarżył prokurator, podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść wyroku, polegający na

pominięciu przez Sąd meriti orzeczenia zakazu prowadzenia rowerów w strefie ruchu i w strefie zamieszkania, a zawężenie tego środka tylko do zakazu prowadzenia rowerów w strefie ruchu lądowego, podczas, gdy wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego dają podstawy do uznania, że orzeczenie środka karnego zakazu prowadzenia rowerów tylko w strefie ruchu lądowego nie byłoby adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu oraz uzasadnione z punktu widzenia prewencji indywidualnej i ogólnej. Podnosząc powyższe skarżący wnosili o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia rowerów po drogach publicznych, jak również w strefie zamieszkania i strefie ruchu na okres 6 miesięcy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Mając na uwadze pełną treść apelacji uznać należy, iż w rzeczywistości podniesiony przez prokuratora zarzut nie dotyczy sfery ustaleń faktycznych, lecz rażącej niewspółmierności orzeczonego środka karnego, a nadto, iż tak skonstruowany środek odwoławczy został w istocie wniesiony na korzyść G. G.. Pojęcie ruchu lądowego obejmuje bowiem swoim zakresem nie tylko drogi publiczne, strefy zamieszkania i strefy ruchu, ale także wszelkie inne ogólnodostępne miejsca dla ruchu pojazdów i pieszych (jak np. drogi wewnętrzne, tereny zakładów przemysłowych, budowlanych, szkolnych, lotniskach, na rampie kolejowej, czy nawet ścieżce leśnej łączącej trzy miejscowości – por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 1995 r., WR 186/95, OSNKW 1996 / 3 – 4 / 19, por. Kazimierz J. Pawelec: Przeprowadzenie rowerem – glosa – WR 186/95, Monitor Prawniczy, 1998 nr. 11 i przytoczone tam orzecznictwo SN - postanowienie z 25 kwietnia 1979 r., V KRN 72/79, nie publ., wyrok z 21 września 1979 r., V KRN 208/79, nie publ., wyrok z 30 września 1982 r., Rw 841/82, OSNKW Nr 1-2/1983, poz. 11, wyrok sierpnia 1979 r., V KRN 164/79, nie publ., wyrok z 11 października 2000 r., IV KKN 250/00, LEX nr 51130, Prok.i Pr.-wkł. 2001/4/19, Prok.i Pr.-wkł. 2001/4/20).

Tym niemniej w ocenie Sądu Okręgowego właściwym będzie ograniczenie orzeczonego zakazu kierowania rowerami do poruszania się po drogach publicznych, strefach zamieszkania i w strefach ruchu. Koreluje to bowiem z treścią art. 87 § 1a i 2 kw, który jazdę w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu pojazdem innym, niż mechaniczny, w kategoriach wykroczenia postrzega tylko wówczas, gdy odbywa się ona na drogach publicznych, strefie zamieszkania i w strefie ruchu. Rower jest pojazdem niemechanicznym. Skoro ustawodawca uznał, iż kierowanie nim nawet w stanie nietrzeźwości lub po użyciu alkoholu, ale poza drogami publicznymi, strefami ruchu i i strefami zamieszkania, nie powinno być traktowane jako wykroczenie, to nielogicznym byłoby rozszerzanie orzeczonego zakazu poza wspomniane drogi i strefy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie przepisów przytoczonych w dyspozytywnej części wyroku.